

ת"פ 11244/05 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלהואשלה

בית משפט השלום בבאר שבע

30 נובמבר 2014

ת"פ 11244-05-14 מדינת ישראל נ' אלהואשלה(עוצר)

ת"פ 11234-05-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
עיר ב"כ עוזר אושרייה קראל
נגד
מחמד אלהואשלה (עוצר)
עיר ב"כ עוזר יוסי הכהן
הנאשם

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר בכתב אישום מתוקן כפי שיפורט להלן:

על פי המתואר באישום הראשון ביום 27.3.14, התפרץ הנאשם עם אחרים, בצוותא חדא, לרכב מסוג רנו 19 אשר חנה ברח' היבאה סאלי בדימונה, בכר שבר את חלון הרכב האחורי הקטן וזאת באמצעות פלג, פתח את הדלת ונכנס פנימה. בmund זה, הניע את הרכב באמצעות חוטי ההנעה, אותו חשף לאחר שבר את הגהה, והחל בנסיעה. הנאשם נסע ברכב זה עד לאזור ערעור, אולם מאחר והרכה נכבה לעיתים קרובות והתחמס השאיו בשטה.

על פי המתואר באישור השני, ביום 28.3.14, התפרץ הנאשם לרכב נוסף מסוג פיזו 205, אשר חנה ברחוב עזרא ונחמייה בדימונה, וזאת באותה השיטה כפי המתואר באישום הראשון ושלל אותו שלילת קבוע.

על פי המתואר באישור השלישי באותו המועד נסע הנאשם עם הרכב הגנוב המתואר באישום השני למקום שבו הותיר את הרכב הרנו מן האישום הראשון ורטם את האחורי לרכב הפיזו 205 באמצעות רצועות הבטיחות אותן חתך מרכב הרנו. לבסוף, שרכן הנאשם את רכב הרנו לאחר שלא הצליח להניעו.

על פי המתואר באישור החמישי ביום 30.3.14 בשעות הלילה המאוחרות, התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם שניים נוספים לרכב מסוג סוזוקי, אשר חנה ברח' חטיבת הראל בדימונה, בכר שבר את חלון הרכב בצד של הנסע באמצעות שבר של פלג, פתח את הדלת ונכנס פנימה. בmund זה נטל הנאשם מהרכב זוג משקפי שימוש וכן מכשיר USB.

על פי המתואר באישור השישי ביום **30.3.14** התפרץ לרכב מסוג סובארו בכר שבר את החלון הימני הקדמי של הרכב ונכנס פנימה.

על פי המתואר באישור השביעי, ביום **30.3.14** התפרץ הנאשם בצוותא חדא לרכב מסוג שברולט בכר שפתח את הרכב באמצעות צורו מפתחות אותו גנב מהרכב המתואר באישום השישי. במעמד זה נטל מהרכב תיק שבו 2 ארנקים, וכן ארנק נוסף ובו 100 ₪ מזומנים וכן תווית קנייה בשווי 700 ₪.

על פי המתואר באישור השמיני, ביום **30.3.14**, חבל הנאשם בمزיד ברכב מסוג הונדה אשר חנה ברחוב המכטש בדימונה, בכר שבר את החלון הקדמי השמאלי באמצעות שבר של פלאג.

על פי המתואר באישור התשיעי ביום **30.3.14** חבל הנאשם בمزיד ברכב מסוג שברולט, באופן הדומה למקרה באישום השmini.

על פי המתואר באישור העשרי התפרץ הנאשם בצוותא חדא ביום **30.3.14** לרכב מסוג מזדה, באופן הדומה למקרה באישום השישי.

הנאשם צירף לתיק "האב" תיק נוסף אשר מספרו 47941-07-14. (להלן: "תיק הצירוף"). על פי המתואר בתיק זה ביום 14.9.3.14, בשעה 13:34, ב"מרכז השיקום ייחדי", נטל הנאשם מקרן "ברקו" וטלוייזית LCD שהשייכים למרכז, ללא הסכמת הבעלים.

בהתדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש נשלח הנאשם לקבלת תסקير מעת שירות המבחן.

تسקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי עסקין בנאשם כבן 21, תושב פזורה בדואית הסמוכה לדימונה. לפני המעצר התגורר בבית הורי, לא עבד, ונילול אורח חיים התמכרותי לחישיש. הנאשם שיתף כי חודשיים לפני המעצר בתיק הנוכחי סיים לרצות עבודות שירות בגין הרשותו בעבירות מתחום האלימות.

הנאשם מסר כי סיים 12 שנים לימוד, ללא תעודה בגרות. הלה שיתף כי בגיל ההתבגרות התחרבר לאוכלוסייה שלעיתים שהכיר בבית הספר ובשכונת מגוריו. בשנות התיכון למד בראש TICKON "עמל" שם השתלב לימודי החשמל. הלה ציין כי רצה להמשיך ללימודיו תעודת הנדסאי חשמל אך נוכח הקושי לשאת בມימון לימודיו יותר על אף.

אשר למשפחה מוצאו. זה ציין כי הינו התשיעי מבין 10 אחיהם, בטווח גילאים 35-19. עוד ציין כי הורי אינם עובדים

ומתקיימים מקצבאות המל"ל בתוספת קצבת הפנסיה מעובדתו של האב בkek"ל. כמו כן, מסר כי אביו סובל מבעיות קרדיאולוגיות אשר בגין מטופל רפואי. הנאשם תיאר את הוריו כדמות חלשota, הנודרות יכולות תפקודית, אשר הסתייעו בכלכלת המשפחה על ידי ילדיהם. עוד שיתף הנאשם כי 3 אחיו סובלים מפיגור בשל העובדה כי הוריו קרוביו משפחה וכי אחד אחיו בעל עבר פלילי, אשר נהרג בתאונת דרכים.

בנוגע לרקע לעברות נשוא כתוב האישום- מסר כי באותה התקופה לא עבד ועל מנת לממן את מנות הסם, לווה כסף מאביו. לאחר שהתבקש להסביר את הכספיים ביצע את המיחס לו. ביחס לתיק שכורף- מסר כי ביצע את העבירה על מנת לרכוש סמים. הנאשם הביע חרטה על המעשים ועל הנזקים שנגרמו למתלוננים וכן הביע תקווה לנHAL אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן כי לראשונה מבין את ההשלכות של מעשיו אולם עדין מתקשה לבחון לעומק את התנהגוותו ותולה את הסיבות למעורבותו הפלילית בהתרמכות לסמיס ובקושי הכלכלי.

ה הנאשם מסר כי החל לצורך סמים מסווג חשיש החל מגיל 15, על מנת להתמודד עם נסיבות חייו המתוירות. לדבריו, עד המעדן לא ראה כל צורך בהיררכיות להליך בתחום זה, אולם, לאחר שהתחיל לבחון את ההשלכות שבמעשי, נעהה בחשוב להצעה להשתתף במסגרת הכלא בפרויקט הכנה לגמילה. שירות המבחן העיריך כי השינוי בתפיסתו ושיתופ הפעולה מבטאים את מוכנותו לשקם את חייו ומוטיבציה אוטנטית לשנות מאורחות חייו השוליות ובכך מפחיתים את הסיכון הנש�� מנאשם זה. לצד האמור, שירות המבחן מצין כי המדבר בראשותו של הליך מורכב, הדרגתי וארוך שניית לבוחנו לעומק על פני רצף זמן. שירות המבחן מצין כי הנאשם מעוניין להמשיך בהליך הטיפול שהחל הכלא.

noch האמור לעיל, שירות המבחן בסיום דבריו המליץ על עונשה מוחשית ומרתיעה, לצד המשך הטיפול שהחל הנאשם הכלא.

טענות הצדדים

בדיוון שנערך ביום 11.11.14 הגישה ב"כ המאשימה את טיעוניה לעונש בכתב. שם פירטה את עבירות הרכוש המיחסות לנאשם אשר לטענתה הפכו ל"מכת מדינה". בהתאם לתיקון 113, צינה את הערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם במעשי, בכללם, הגנה על בטחונו, רכשו, פרטיותו של הפרט. לדבריה, המדברים במעשיים אשר קדם להם תכנון, וזאת בשים לב לכך שהמדובר במסכת אירועים המבוצעים במצוותם חד עם אחרים ובדפוס פעולה קבוע. עוד טענה כי העובדה כי שהרקע למעשיים הינו מימון מנות הסם אינה מקהה את חומרת מעשיו של הנאשם.

המאשימה טענה למתחמי עונשה נפרדים לכל אישום ואישום: ביחס לאישומים הראשונים והשני - עטרה למתחם הנע בין 12-18 חודשים אסור בפועל; אשר לאיושם השלישי עטרה למתחם הנע בין 6-12 חודשים אסור בפועל; אשר לאיושום הרביעי והישי - עטרה למתחם הנע בין 4-10 חודשים אסור בפועל; אשר לאיושום החמישי, השביעי, השמיני והתשיעי - עטרה למתחם הנע בין 8-4 חודשים אסור בפועל; ביחס לתיק שכורף עטרה למתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשים אסור בפועל.

בגדרי המתחם הפנטה לעברו הפלילי המונה 2 הרשעות. כמו כן, ציינה כי מהתסיקור עולה כי לא מתקיימות נסיבות מיוחדות מצדיקות חריגה ממתחם העיטה נוכחות שיקולי שיקום. בעקבות אלו, עותרת להטלת עונש מאסר ברף הבינוי לכל אישום בלבד, וזאת לצד מאסר מוותנה, התחייבות, קנס ופיצוי למתלוננים.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה להודאותו של הנאשם ולהבעת החקרה על מעשייו. זה ציין כי הוואיל והמדובר במסכת איורים אשר נפרשה על פני יומיים בלבד - עסקין במסכת עברינית אחת אשר יש לבנייה לקבוע מתחם אחד. הלה הפנה לכך שהמתסיקור עולה כי מדובר בנאשם צער, אשר לו נסיבות חיים קשות ביותר. עוד הפנה להליך השיקומי אשר עבר הנאשם במסגרת הכלא ובפרט לכך ששירות המבחן מצין כי הלה מתאים ומתמיד בהליך זה ובענין המשקל שיש ליתן לשיקולי השיקום. הלה עתר להימנע משלט להמלצת העונשיות הסופית של שירות המבחן. לדבrio, בתיק זה מלכתחילה לא היה צריך בתסיקור חובה ומכאן יש לחזק את המסקנה כי אין לקבל את המלצתה העונשיות הסופית של שירות המבחן. זה הפנה להלכות ביחס להלכות ביחס לקובצת "הברירים צעירים" הוואיל ובעת ביצוע העבירות חזה הנאשם את גיל 21 בחודש בוודד בלבד. הנאשם ביקש להוסיף על דבריו בא כוחו ומסר כי מעוניין להשתלב בהליך טיפול וכן מעוניין לשוב למסלול חיים נורמלי.

דין והכרעה

כאשר אין מדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה איורים נפרדים. בעניינו, מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אישום ואישום, למעט הסטייגות הנוגעת לאיום השני והשלישי שביחס אליהם אქבע מתחם עונש אחד. בהקשר לכך, הרי שהמתואר באישום הראשון בוצע ביום 27.3.14, ואילו המתואר באישום השני והשלישי בוצע ביום 28.3.14, ובמקום גיאוגרפי אחר. גם אם מבחינת חלונות הזמן המפורטים בכתב האישום הנאשם ביצע את האישומים 1 ו-2 ברצף באותו לילה שבין 27.3.14 - 28.3.14, הרי שהותרתו של רכב הרנו באזרע ערערה וחזרה לעיר דימונה לצורך גניבת רכב נוספת די בה כדי לקבוע מתחם נפרד.

אכן, אישומים מס' 5, 6, 7, 8, 9 ו-10 בוצעו כולם באותו לילה. יחד עם זאת, הרי שעובר לכל אחת ואחת מן ההתפרצויות לרכיבים השונים, ערך הנאשם יחד עם שותפיו את שיקולי "העלות והטועלת" לרבות הסיכוןים הכרוכים בהזירה על עבירות ההתפרצויות, ובחר לנוהג כפי שמתואר בכתב האישום. הדבר בקשר בקורבנות שונים, ובחולקם של המקרים מדובר ברחובות שונים אלה מלאה. בעניין ר' בין היתר רע"פ 4522/13 **ニמר ניסי נ' מדינת ישראל** (16.7.13) אשר בו ذובר על פגיעה מזיד בשלושה מצמיגי שלוש מכוניות שעמדו בסמיכות אחת לשניה. ברע"פ זה מתייחס בית המשפט העליון לקביעת בית המשפט המחויז שהפרק את החלטת בית משפט השלום, בה נקבע כי מדובר במקרה אחד. במקורה זה בית המשפט המחויז פסק כי: "**אף אם ניתן משקל מה לכך שהעבירות נערכו ברצף, באותה לילה ובאותו מקום, אין לראות בהן מעשה אחד שכן מדובר בפעולה מכונה לగרים נזק, לכל מכונית בפני עצמה.**"

אשר לאישום המצויף, הרי שהוא בוצע ביום 9.3.14, במקום אחר ובנפרד מההתראות המתוארת בתיק האב.

כאמור, לאישומים השני והשלישי מצאתי לקבוע מתחם עונש אחד, שכן כפי שהדבר נלמד מעובדות כתב האישום

המתוקן, בסמוך לאחר גניבת רכב ה"פז'ו" (באישום השני) הנאשם נושא עמו למקום בו הושאר רכב הרנו במקום בו הותרו יום קודם. לשון אחר, גניבת רכב ה"פז'ו" געטה בין היתר על-מנת לאפשר לנאשם את היזת רכב ה"רנו" ובמהמשך משלא צלח להניעו, להציגו.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה."**

בעבירות בכגן דא פגע הנאשם בערכיהם החברתיים של ביטחון הציבור וקניינו. על הפגיעה שעבירות אלו יוצרות ראה התיחסותו של כב' השופט רובינשטיין בرع"פ 10/2010 לאייך מליטאת נ' מדינת ישראל (1.11.2010):

"אין צורך להזכיר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, איינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולות ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה חמירה..."

בדומה יפים בהקשר זה דברים שנכתבו בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל :

"למרבה הצער, תופעת גנבות הרכב טרם נעה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר שנים; היא ממשיכה לנגורם ברכושים של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הואחזק את ידיהם של בתים המשפט הדינומיים בראשיה חמירה של העבירות הכרוכות בכם".

אמירות אלו של בית המשפט העליון עוסקות בקנה אחד עם עמדת המחוקק אשר בחר לייחד לעבירות שעוניין גניבת רכב, חבלה במידת והתרצות לרכב, פרק ספציפי -סימן ה 1 לפרק י"א - לחוק העונשין. חיקוק זה, שבצדיו גם החמרה העונשית נעשה על רקע הנפוצות של עבירות רכב ועל רקע הנזק הרב שעבירות אלה גורמות לציבור. לא בכך העמיד המחוקק את העבירה של חבלה במידת ברכוב כעבירה פשוטה ונכזבת לצידה עונש של 5 שנות מאסר, ועבירת גניבת הרכב הועמדה כעבירה פשוטה שהעונש שננקצב לצידה הינו 7 שנות מאסר. יוור כי לדאבון הלב עבירות הרכב נפוצות בקרוב בני שכבת גילו של הנאשם ואף צעירים ממנו.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם הרי שבדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פנוי עתיד וכלה בעוניי מאסר המגיעים לכדי מספר שנים. יחד עם זאת, בגדירי ה"שדרה המרכזית" הנהוגת בעבירות בהן הורשע, הרי שעוד דרך הכלל בגין גניבת רכב נגזרים עונשים הנעים בין 9-10 חודשים מאסר ועד לשנתיים מאסר בפועל. ביחס לעבירות של התפרצויות וגניבה מרכיב העונשים יכול וינועו בין מספר חודשים של עבודות שירות ועד שנת מאסר. ביחס ל申花ה במידת ברכוב וגניבה, העונשים נעים בין מאסרים מותניים לבין שישה חודשים מאסר בפועל.

ר', בין היתר: בע"פ 736-09-12 מ"ד 22913-03-12 מ"ד מסרי, בת"פ 28.11.13-10-12 מ"ד 40676-12-10 מ"ד מתי בראנס ואח' (26.11.13)- במסגרת ת"פ 35186-03-10 מ"ד מתי ישראל נ' רבעה (31.5.12).
מדינת ישראל נ' רבעה (17.12.12) - במסגרת ת"פ 11-05-2017 מ"ד מתי ישראל נ' אבו כשכ (31.5.12).

בתיק זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל הינה משמעותית. את הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים אין ללמידה אף מחלוקת בכל כתב אישום בנפרד אלא מכלול ומהותונה המצטערת מצירוף כלל האישומים בהם הורשע, והפגיעה הקשה הנלויה להם ברכוש הציבור ובחושת הביטחון שלו.

אשר לאישום הראשון, יש ליתן הדעת כי הנאשם מבצע את המיחס לו בצוותא חד עם אחרים. הכניסה לרכב הינה "אלימה", באמצעות שבר חלון הרכב האחורי. חלקו של הנאשם באישום זה משמעותי, באשר הוא זה שנכנס אל תוך הרכב ו"עוקף" את מערכת ההנעה על-ידי קר ששובר את ההגה, חשף את חוטי ההנעה ובהמשך נהג בו עד לאזור ערורע שם הותירו לאחר שהרכב התחמס ונכבה תכופות. לא למותר לציין כי הנאשם נהג כמו מג עבריין רכוש לכל דבר ועניין, וכי גם אם אין מדובר בהתפרצויות מתוחכמת, עקיפת מערכות ההנעה של רכב אינה דבר המצוי בתחום ידיעתו של כל הדיבוט.

אשר לאישומים השני והשלישי, הרי שמדובר בהתפרצויות לרכב וగינבו, לכל היוטר 22 שעות לאחר המתואר באישום הראשון. גם במקרה זה מדובר בכניסה אלימה לרכב על-ידי שבר חלון הרכב האחורי. על-פי המתואר באישום זה, הנאשם מגע בלבד בשעת לילה פעם נוספת לעיר דימונה, וכאמור גונב את הרכב. הנאשם מפגין "דבקות במשימה" ונוסף עם הרכב הגנוב עבר רכב ה"רנו" מן האישום הראשון, מנסה, באמצעות חגורות הבטיחות שגזר מרכב ה"רנו" לגורו אותו בסמיכות לשוב ערוער.

בשלב זהה, הנאשם שורף את רכב ה"רנו". התנהלות זו של הנאשם מלמדת על העדר מORA והפנמת דפוסי התנהלות עבריים מובהקים. הנאשם אינו חשש לחזור אל רכב ה"רנו" שהותיר בשטח חurf הסיכון הכרוך בכך. גם שהדבר לא צוין בכתב האישום, הרי שיש להניח שריפת הרכב לא נעשתה מחמת עצם ומתוך נדליזם לשם, אלא על-מנת להקשот את גilioי הרכב או את עקבותיו של הנאשם. קר גם יוער כי במקרים מסוימים חסד נעשה עם הנאשם שעה שיוכסה לה עבירה של חבלה בمزיד ברכב ולא עבירות חמורה יותר.

יוער, כי התקיק בעניין אחד משותפיו של הנאשם, אימן הוואלה, ממתיין אף הוא לגזירת עונשו ע"י מותב זה. הדברים נאמרים מתוך קר שgem לאימן אחר מיוחסת אחרות התפרצויות וגינבת רכב כאמור באישום הש夷 (כתב אישום זהה לחלויטין), חurf קר, לא מצוין כי את המעשים באישום השני, ביצע הנאשם שבפני בצוותא חד. מבליל ליידרש לסוגיית להיות המאשימה "מדובר בשני קולות" וחurf האנומליה שבדבר, בית המשפט יתיחס לכתב האישום בעניינו של הנאשם כפי ניסוחו, ולא יהיה בכך כדי להחמיר עם הנאשם כביצוע בצוותא חד.

אשר ליתרת האישומים, אלו מבוצעים בחלוקתם של המקרים בצוותא חד עם שותפיו של הנאשם באותו לילה לא שקט", ליל ה-30.3.14. הנאשם ושותפיו עוברים מרכיב לרכב, מתפרצים לתוכו ולוקחים מכל הבא ליד.

באישור החמישי, מדובר בбиוץ בצוותא חדא עם אחרים, כאשר הכנסה לרכב נעשית על-ידי שבירת החלון בצד הנוסע באמצעות שבר של פלג ונטילת רכוש מתוך הרכב. כאמור, הנאשם נהוג כערין רכוש מקטוע, ולא רק שבוז את חלון של המכוניות, אלא בוחן הרכוש, ובעזרתו מוקדם את המשך מיזמו הפליליות. הדברים מכונים בעיקרם לשימוש שעווה הנאשם באישום השביעי באמצעות מפתחות הרכב שנגנבו באישום השישי. כאשר מתוך רכב ה"שברולט" בגדרי האישום השביעי נגנבו ארנקים ותווי קניה. לא ניתן לציין כי באישום השביעי מייחס לנימא כי ביצעה את התפרצויות בצוותא חדא עם אחרים, על כל משתמש מכך.

באישוריו השינוי והתשיעי מייחסות לנימא עבירות של חבלה מצדך ברכב על-ידי שבר החלון באמצעותו פלג. לא ניתן להתעלם מהקונטקט שבו נעשית אותה חבלה מצדך, הינו חלק מאותה תנועה בצוותא חדא מרכיב לרכב בהקשר של ביצוע עבירות רכוש. כך הם פני הדברים ביחס לאישום השישי אשר על-פי המתואר בו מייחסת לנימא עבירה של פריצה לרכב לאחר שבר שמשת החלון ללא נטילת רכוש מתוכו.

כמובן, עצם הביצוע בצוותא חדא הוא לכשעצמו מצדיק החמורה. בהקשר לכך, ועל-פי כתוב האישום המתוון, אין לומר כי הנאשם נגרר אחר שותפיו. חלקו של הנאשם משמעותי ונכבד, ובפרט אמרורים הדברים לאישומים הראשון, השני והשלישי. הביצוע בצוותא חדא מקל על ביצוע עבירות רכוש ומקשה על תפיסתם של הנאים.

הנזק שנגרם למחלוניים השונים הינו נזק רכושי ממוני בלבד, אולם כידוע, עבירות רכוש, לא כל שכן עבירות של גניבת רכב, יכול ותמודדרנה לכדי אלימות של ממש, היה וכי מעבלי כלי הרכב יתקלו בנאים ושותפיו, וינסו לסקל את ביזות רכושים או למנוע את הימלטותם מהמקום.

אשר לתיק המצורף, ניתן בקצרה כי מדובר בנסיבות שמצועים בצהרי היום, כאשר הנאשם אינו בוחל במקור השגת רכוש, וזה הפעם גונב ממרכז שיקום, מקרן וטלוייה, רכוש אשר נועד לרוחחתם של פוקדי המקום, ובועל ערך ממוני לא מבוטל.

כפי שצוין בתחילת פרק זה, אין להתעלם מהפגיעה המצתברת בתחשות הביטחון של הציבור אשר מתעורר לגלות יומם לאחר יומם שנגנבו כלי רכב ממקום מגוריו, או כי במשך לילה אחד נפרצו ונבזו שורה ארוכה של כלי רכב.

ה הנאשם טוען כי ביצוע את המעשים המייחסים לו, לצורך מימון התמכרותו לסמים (להחזיר לאבו הלואה שנטל ממנו לצורך קניית סמים). בהקשר לכך יש לציין כי כפי שפורט לעיל, התנהגותו של הנאשם, גם שמנוגעת לצורך מימון סם, מלמדת על תכנון מוקדם ותועזה אשר אינם מאפיינים על דרך כלל נרקומנים הפעולים בדחף הריגע למן את מנת הסם לה הם נזקקים. כך גם יוער שבמובנים רבים אין זה עניינו של הקרבן מה הסיבה שהביאה את הנאשם לפגוע ברכשו, בפרט כאשר הנאשם שבעפינו "עובד" את רכוש הציבור כחלק מאותה התמכרות.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתוך העונש ההולם בגין האישום הראשון (פריצה לרכב וגניבת רכב) נע בין 10 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים השני והשלישי ייחדי (פריצה לרכב, גניבת רכב וחבלה בمزיד ברכב) נع בין 12 ל-26 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים החמישי והשביעי (פריצה לרכב וגניבת מרכב) נע בין 3 ל- 10 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים השישי והעשירי (פריצה לרכב) נע 2 - 8 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים השmini והתשיעי (חבלה בمزיד ברכב) נע בין חודש ועד 7 חודשים מאסר בפועל .

מתחם העונש ההולם בגין התקיק המצויר נع בין מאסר מוותנה ועד 8 חודשים מאסר בפועל.

קביעת העונש בתחום גדרי המתחם:

בקביעת עונשו של הנאשם בגין המתחמים אוטם קבוצתי הרוי שמן הראו שימצא בעיבורים של אותם מתחמים. לפחות יש ליתן הדעת להודאותו של הנאשם ולהבעת החריטה - אשר יש הם כדי לחסוך בזמן שיפוטיו יקר. הדברים מקבלים משנה תוקף בשים לב לריבוי האירועים ולריבוי עדי הtribuna, כאשר הנאשם מבקש לעזרה "ניקוי שולחן" וצירוף תיק נוספים אשר מתנהל נגדו. זאת ועוד, יש ליתן הדעת לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, בכללן, העדר דמיות תומכות ומכלולות, מוות אחיו, מחלת שלושת אחיו וכן מחלת אביו.

עוד במסגרת השיקולים לפחות, יש ליתן הדעת לכך לגילו הצער של הנאשם ולעובדה כי בעת הגשת כתבי האישום הנאשם חזה בהפרש של חודשים בודדים את גיל 21 וזה מצוי בגדרי קבוצת "הבררים- צעירים" אשר לגיביהם למאסר יש משקל רב יותר מאשר על דרך הכלל וראה בעניין זה ע"פ 12/7781 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13).

מנגד ולחומרה, יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי המונה 2 הרשעות. בשנת 2010 הורשע הנאשם בבית משפט המחויז בbaar שבע בעבירות של חבלה בمزיד ברכב, וכן בסיכון חי אדם בנסיבות חברורה. חurf חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם הוטל על הנאשם בסופם של דברים עונש של של"צ.

במסגרת ת"פ 17510-09-12 הורשע הנאשם בעבירות של סחיטה באזומים ותקיפה הגרמת חבלה של ממש על-ידי שנים או יותר (יוער כי מעיון בהכרעת הדיון מיום 6.1.13 עולה כי הנאשם הורשע גם בסחיטה בכוח ונסיון פצעה בנסיבות חמימות, דבר אשר אינו עולה בקנה אחד עם גלויו הרישום הפלילי). במסגרת תיק זה נגזרו על הנאשם 5 חודשים מאסר יכול וירצוז בדרך של עבודות שירות.

נמצא כי ביצוע עבירות פליליות, לרבות מעורבות בעבירות חמורות, אינו זר לנאים חרף גילו הצער. כך גם נדמה כי

המסר מאת בתי המשפט בדמות עונשים מתוונים שהושתו על הנאשם מתוך עדיפות לשיקולי שיקום לא הובנו ולא הופנו כהלה על ידי הנאשם. בנסיבות אלו, ניתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד וכן גם ליתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים, על רקע הקלות שבביצוע העבירות בגין דא זהאת לעומת הקושי בלכידת העבריים בעבירות אלו.

אשר לשיקולי שיקום- אך שירות המבחן מצין כי לאחר שהנאשם השתתף בפרוייקט הכנה לגמilia בכלא חל שינוי בתפישתו בכל הנוגע לניהול חייו ולשימוש בחומרים שונה. לצד זאת שירות המבחן מצין כי מדובר בשלב בסורי ומכאן שראוי שההיליך הטיפולי יעשה במסגרת מסרו ולא מחוץ לכותלי הכלא. במצב דברים זה, לא מצאת כי קיימים שיקולי שיקום מובהקים אשר בעיטים ראוי לסתות מטה ממתחמי הענישה.

בהתאם להוראת סעיף 40(ב) רשיי בית המשפט, לאחר שהרשיע נאשם בכמה עבירות מהוות כמה איורים, לגזרו עונש נפרד לכל איור או עונש כולל לכל האירועים. ענייננו מצאת כי לגזרו עונש כולל למכלול האירועים. בכר "יתן ביטוי לקרבתם של האירועים בזמן ובמקום וליתר הפרמטרים שבגינם עתר בא-כחו הנאשם לקבוע מתחם עונש כולל למכלול העבירות בעבירות בהן הורשע הנאשם על דרך הכלול יש מקום גם להטלתם של עיצומים כלכליים ממשמעותיים. יחד עם זאת, בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כפי המפורט בתסקיר ובשים לב לאורכו של המסר שางזר על הנאשם בתקז' מצאת כי להימנע מהטלת קנס ופיצוי אשר בהכרח יביא להארכת מעצרו.

מכל המקובל לעיל, הגני לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 34 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 14.04.17.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים שלא עבר עבירת רכוש מסווג עון.

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים שלא עבר עבירת רכוש מסווג פשע.

ה. הנאשם יחתום על התchiaבות על סך 10,000 ש"ח, אשר יהיה עליו לשלם באם תוך שנתיים מהיום שעבר על עבירות נוספת לפיהן הורשע. לא יחתום על התchiaבות כאמור תוך 14 ימים - יאסר בגין כך במשך 30 ימים במצטבר לכל עונש אחר אותו הוא מריצה.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחווזי.

**ניתנה והודעה היום ח' כסלו תשע"ה,
30/11/2014 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**